

Sygn. akt III C 786/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2023 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	sędzia Grażyna Sienicka
-----------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2023 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

utrzymuje w mocy wyrok zaoczny z 8 lutego 2023r.

Sygn. akt III C 786/22

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 2 sierpnia 2022 r., wniesionym w trybie art. 505 [37] k.p.c., powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego K. S. kwoty 561,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że strony 8 maja 2019 r. zawarły umowę o świadczenie usług polegających na przyjęciu pozwanego w poczet członków klubu fitness MCFit. Pozwany korzystał z usług świadczonych przez powoda, ale nie wywiązał się z obowiązku płacenia powodowi należnego wynagrodzenia. Z uwagi na rosnące zadłużenie umowa została rozwiązana przez powoda i zakończyła się 2 września 2021 r. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się zaległość pozwanego wobec powoda za 16 okresów rozliczeniowych.

8 lutego 2023 r. Sąd wydał w sprawie wyrok zaoczny.

W skutecznie wniesionym sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając zawyżenie roszczenia powoda oraz brak wymagalności roszczenia.

Pismami z 16 maja 2023 r. i 31 lipca 2023 r. strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Stan faktyczny.

8 maja 2019 r. K. S. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością umowę członkostwa w klubie fitness prowadzonym przez spółkę.

Na mocy tej umowy K. S. uzyskał prawo do korzystania w dowolnym czasie i zakresie ze studiów spółki.

Okres obowiązywania umowy obejmował czas od 8 maja 2019 r. do 7 maja 2020 r. Opłata aktywacyjna karty członkowskiej wynosiła 90 zł, a miesięczny abonament 69 zł (za pełny miesiąc). Abonament za maj 2019 r. był proporcjonalnie pomniejszony do kwoty 53,42 zł, zaś za maj 2020 r. do kwoty 15,58 zł.

W umowie wskazano, że oświadczenie o nieprzedłużaniu umowy należy przesłać do 9 kwietnia 2020 r., zaś po przedłużaniu umowy na czas nieokreślony obowiązuje miesięczny abonament w wysokości 69 zł.

Integralną częścią umowy stanowiły warunki świadczenia usług. Zgodnie z którym.

1.1.

Niniejsze Warunki Świadczenia Usług ((...)) stosuje się do wszystkich umów zawartych przez (...) Sp. z o.o. (McFIT) z jej Klientami, o ile w poszczególnych przypadkach nie uzgodniono inaczej. Klienci to osoby, które na mocy umowy członkowskiej zawartej z McFIT są uprawnione do korzystania ze wszystkich Studiów fitness McFIT w Polsce (Studia).

2.4.

McFIT za usługi fitness stosuje system płatności bezgotówkowych we wszystkich Studiach w Polsce.

3.2.

Za pierwsze wystawienie i ponowne wystawienie MemberCard w przypadku jej utraty lub uszkodzenia w wyniku okoliczności, za które nie odpowiada McFIT, pobierana jest opłata aktywacyjna. Jeżeli w przypadku ponownego wystawienia MemberCard Klient dowiedzie, że zaistniała mniejsza szkoda, wówczas jest on zobowiązany do uiszczenia jedynie wykazanej kwoty lub jest zwolniony z obowiązku uiszczenia opłaty aktywacyjnej w przypadku, gdy McFIT szkody nie poniósł.

4.1.

Okres rozliczeniowy to jeden miesiąc, za który dokonywane są rozliczenia zobowiązań Klienta wobec McFIT z tytułu świadczonych usług. Abonament za dany miesiąc kalendarzowy płatny jest każdorazowo pierwszego dnia tego miesiąca, o ile umowa członkowska nie przewiduje inaczej. Część abonamentu za pierwszy niepełny miesiąc po zawarciu umowy płatna jest w dniu zawarcia umowy łącznie z opłatą aktywacyjną za MemberCard. Część abonamentu za ostatni niepełny miesiąc okresu obowiązywania umowy może być płatna wraz z abonamentem za poprzedni miesiąc. W przypadku płatności w formie polecenia zapłaty część abonamentu za pierwszy niepełny miesiąc po zawarciu umowy płatna jest łącznie z opłatą aktywacyjną za MemberCard w 15. dniu kalendarzowym danego miesiąca albo w pierwszym lub 15. dniu kalendarzowym miesiąca po podpisaniu umowy, zależnie od możliwości realizacji płatności przez McFIT.

4.2.

W przypadku wyboru jako formy płatności polecenia zapłaty / obciążenia karty Klient jest zobowiązany zapewnić, aby na jego rachunku bankowym / rachunku karty w momencie jego obciążenia znajdowały się odpowiednie środki. Jeżeli obciążenie nie będzie możliwe, Klient jest zobowiązany do pokrycia powstałych w związku z tym dodatkowych kosztów.

4.4.

Jeżeli Klient popadnie w zwłokę z płatnością abonamentu, McFIT może, według własnego uznania, w każdym czasie: a) zawiesić wykonywanie umowy, b) po uprzednim wezwaniu Klienta do uregulowania zaległości w określonym terminie – rozwiązać umowę.

5.1.

Umowa członkowska jest zawierana na czas określony wskazany na druku zawartej umowy o członkostwo albo na czas nieokreślony z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia.

Jeżeli umowa członkowska została zawarta na czas określony wskazany na druku umowy o członkostwo, a Klient lub McFIT nie złoży najpóźniej na cztery tygodnie przed zakończeniem okresu jej obowiązywania oświadczenia o nieprzedłużaniu umowy, wówczas umowa ulega przedłużeniu na czas nieokreślony. Każda ze stron może rozwiązać umowę przedłużoną na czas nieokreślony z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie zostanie przyjęte ze skutkiem na dzień, który datą odpowiada dniowi zawarcia umowy członkowskiej. Jeżeli umowa członkowska została zawarta na czas nieokreślony Klient lub McFIT mogą wypowiedzieć umowę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie zostanie przyjęte ze skutkiem na dzień, który datą odpowiada dniowi zawarcia umowy członkowskiej.

Klient może złożyć wypowiedzenie, na adres poczty elektronicznej: bok@mcfite.com.pl (Biuro (...)), na piśmie kierowanym do McFIT na aktualny adres McFIT Polska wskazany na stronie internetowej www.mcfite.com.pl, lub faksem pod numer 22 270 30 09. Klient w wypowiedzeniu podaje swój numer Klienta. W przypadku wypowiedzenia umowy przez McFIT wypowiedzenie zostanie złożone na adres e-mail wskazany przez Klienta do korespondencji.

K. S. podpisał umowę oraz oświadczenie o zapoznaniu się z warunkami świadczenia usług. Ponadto upoważnił spółkę do obciążania jego karty płatniczej należnościami wynikającymi z zawartej umowy.

Umowa obowiązywała przez wskazany w niej czas określony, a następnie, wobec jej niewypowiedzenia, została przedłużona zgodnie z jej postanowieniami, na dalszy czas nieokreślony.

Dowód:

- umowa członkowska – k. 16-16v,
- warunki świadczenia usług – k. 17-17v,
- upoważnienie do obciążania karty płatniczej – k. 18.

K. S. nie dokonał jakichkolwiek płatności wynikających z zawartej umowy.

Wiadomością e-mail z 11 czerwca 2021 r. (...) sp. z o.o. w W. złożyła mu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy na podstawie punktu 4.4. warunków świadczenia usług. Umowa uległa rozwiązaniu po upływie okresu wypowiedzenia – z dniem 2 września 2021r.

Wiadomością e-mail z 11 maja 2021 r. (...) sp. z o.o. w W. wezwał K. S. do zapłaty kwoty 547,76 zł, w tym 520,61 zł należności głównej i 27,15 zł odsetek, tytułem zaległości w płatnościach.

Zaległości K. S. wobec (...) sp. z o.o. w W. z tytułu opłat abonamentowych wynoszą 520,61 zł, a skapitalizowane odsetki 40,63 zł.

Dowód:

- wydruk konta klienta – k. 19-20,
- wiadomości e-mail z 11 czerwca 2021 r. i 11 maja 2022 r.,

- wyliczenie odsetek – k. 23.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, w związku z czym Sąd utrzymał wydany wyrok zaoczny w mocy.

Podstawą faktyczną żądania pozwu było zawarcie z pozwanym umowy o świadczenie usług, z których warunków co do zapłaty za świadczone usługi pozwany się nie wywiązał.

Podstawa prawną obok umowy z 8 maja 2019 r. umowy były: art. 734 §1 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 353 [1] k.c. Zgodnie z tymi przepisami:

Art. 734 §1 k.c.

Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Art. 750 k.c.

Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Art. 353 [1] k.c.

Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Fakt zawarcia przez strony umowy był niesporny. Niespornym było również, że pozwany upoważnił powoda do pobierania opłat wynikających z umowy z jego karty płatniczej. W umowie tej wskazano również wysokości opłaty za wydanie karty członkowskiej i miesięcznego abonamentu, który w przypadku niepełnych miesięcy ulegał proporcjonalnemu pomniejszeniu.

Podniesione przez pozwanego zarzuty były nieskuteczne.

Obowiązek zapłaty abonamentu jak i opłaty aktywacyjnej wynika wprost z umowy – zarówno co do zasady, jak i wysokości, a także terminu. Podkreślić ponownie należy, że zawarcia umowy pozwany nie kwestionował i powód załączył do pozwu poświadczony odpis umowy zawierający podpis pozwanego. Umowa ta zawiera także oświadczenie pozwanego o zapoznaniu się z warunkami świadczenia usług.

Dalej pozwany zarzucił, że powód miał pobierać należności automatycznie z jego rachunku, a tego nie zrobił. Faktycznie na taki sposób płatności umówiły się strony. Jednakże aby to uczynić pozwany musiał w pierwszej kolejności zapewnić na tej karcie środki. Skoro powód ich nie pobrał, to znaczy, że ich nie było. Nielogicznym wnioskiem byłoby uznanie, że powód środków tych nie pobierał, pomimo, że mógł, skoro swoje usługi świadczył, ponosił z tego tytułu koszty, a zawarta umowa miała mu przynosić zysk. Pozwany wskazał w piśmie procesowym, że może wykazać, że zapewniał środki na karcie, ale dowodu na tę okoliczność nie złożył. Pozwany został pouczone o ciężarze dowodu w procesie cywilnym przy doręczaniu mu odpisu pozwu. Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Uregulowanie przepisu art. 6 k.c. stanowi o ciężarze dowodu w sensie materialnoprawnym i wskazuje, kogo obciążają skutki nieudowodnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z przywołanego przepisu, powód jest zobowiązany do wykazania wszystkich okoliczności uzasadniających jego roszczenie tak co do zasady jak i wysokości. Pozwany zaś, który odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide wyrok Sądu Najwyższego z 3 października 1969 r., II PR 313/69, Legalis 14124 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, Legalis

23098). Spoczywający na pozwanym obowiązek dowiedzenia okoliczności wskazujących na wygaśnięcie zobowiązania nie może wyprzedzać cięższego na powodzie obowiązku udowodnienia powództwa. Podkreślić jednakże należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06, Legalis 161055 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., II CSK 293/07, Legalis 162518). Obowiązek przedstawienia dowodów, zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c. spoczywa na stronach, zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Nie wymagają jednak dowodu – stosownie do przepisu art. 229 k.p.c. – fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Nadto zgodnie z zasadą kontradiktoryjności, rządzącą procesem cywilnym, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Tymczasem pozwany na potwierdzenie swoich twierdzeń nie przedstawił jakichkolwiek dowodów, co czyni podniesione twierdzenie gołosłownym i niewykazany.

Kolejny zarzut dotyczył żądania przez powoda opłaty za wydanie karty członkowskiej, którą pozwany już zapłacił. Zarzut ten jest nietrafny, gdyż powód tej kwoty nie dochodzi, żądanie pozwu – należność główna, to kwota 520,61 zł, która obejmuje należności na karcie 19, czyli opłaty abonamentowe za okres obowiązywania umowy – suma tych obciążeń daje żądane 520,61 zł, a w okresie tym nie ma żadnych wpłat ze strony pozwanego. Ponownie również zgodnie z ciężarem dowodu ciężar udowodnienia spełnienia zobowiązania spoczywa na dłużniku, co w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, że pozwany obowiązany jest udowodnić, że opłatę abonamentową za korzystanie z siłowni uiścił.

Nietrafne są również zarzuty braku wymagalności roszczenia i wezwań do zapłaty. Wynika to z okoliczności, że obowiązek zapłaty wynika z umowy, w tym co do wysokości i terminów, nie było potrzeby składania odrębnych oświadczeń lub wezwań.

Nie można zgodzić się również z zarzutem o niepoinformowaniu o przedłużeniu umowy, a także, że umowa wprowadza w błąd co do okresu jej obowiązywania. Kwestia ta uregulowana jest w regulaminie świadczenia usług, a pozwany podpisał oświadczenie, że się z nim zapoznał. W samej zaś umowie wskazane jest do kiedy należy złożyć oświadczenie – żądanie nieprzedłużenia umowy, a także jaka będzie wysokość abonamentu po automatycznym przedłużeniu umowy. Co prawda faktycznie w umowie wskazane jest w jakim okresie umowa obowiązuje, ale w świetle powyższych uwag dot. dalszych jej postanowień i regulaminu nie można zgodzić się, że wprowadza ona w błąd.

W ocenie Sądu pozwany bezrefleksyjnie związał się z powodem umowę, wątpliwości w świetle podnoszonych zarzutów budzi, czy w ogóle zapoznał się z warunkami umowy. Co również istotne pozwany nie dokonał na rzecz powoda jakichkolwiek opłat, powód zaś swoje usługi świadczył – pozwany nie podnosił jakichkolwiek zarzutów lub dowodów, że nie mógł korzystać z usług powoda z przyczyn leżących po jego stronie.

W konsekwencji Sąd utrzymał w mocy wydany w sprawie wyrok zaoczny.

Roszczenie o odsetki znajduje swoje oparcie w treści art. 481 § 1 k.c., który stanowi, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód dokonał kapitalizacji odsetek – sumy wszystkich opłat abonamentowych od dnia zakończenia obowiązywania umowy i wyliczenie z k. 23 jest prawidłowe.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w przepisie art. 98 §1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i przepisem art. 108 §1 k.p.c., zgodnie z którym sąd rozstrzyga o kosztach w każdym

orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 §3 k.p.c.).

W tym zakresie powód wydatkował łącznie 450 zł z tytułu wynagrodzenia radcy prawnego (§2 pkt 3 i §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz. 1804 z późn. zm.) w zw. z art. 505 [37] §2 k.p.c. oraz 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz część IV załącznika ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej, Dz. U. 2006 Nr 225 poz. 1635 z późn. zm.) i 100 zł opłaty od pozwu (art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398 ze zm.),

W powołaniu powyższej argumentacji orzeczono jak w sentencji wyroku.